

עמ"ת 23701/06/24 - ח'אלד רחאל (עוצר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 23701-06-24 (עוצר)
תיק חיזוני: 227953/2024

לפני	כבוד השופט זיו אריאלי
עוור	ח'אלד רחאל (עוצר)
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- בפני עורך על החלטת בית משפט השלום בחדירה [מ"ת 24-06-7538, כב' השופט ע' פلد], במסגרת הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.
- בקצרה יאמר כי נגד העורר הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של שהיה בישראל שלא כדין. כעולה מכתב האישום, ביום 3.6.24 בשעות הבוקר, נמצא העורר (ונאשם נוספת) על ידי שוטרים בג'סר א-זרקא שכן ברשותו אישור כניסה או שהיה בישראל. עם הגשת כתב הוגש בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. ביום 10.6.24 הסכים הנסגרו לקיומן של ראיותلقארה. הוציא להורות על שחרורו של העורר לשטחי הרשות, בערבות של ערב ישראלי. בית המשפט קמא הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, ומכאן העורר.
- לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתיק החקירה, נחה דעתני כי דין העורר להידחות.
- לענין החלטת בית המשפט קמא. לעניין התשתית הראיתית הרי שהיא אינה מורכבת: כעולה מדו"ח פועלה של השוטר עבד אחמד בתאריך 3.6.24 נמצא העורר ונאשם נוספת בג'סר א-זרקא. בדיקה העלתה כי אין בידם אישורי כניסה לישראל. העורר נחקר, והודה בחקירתו כי אין בידו אישור כניסה או שהיה כדין. בהודעתו ציין כי שהוא בברטעה 8 חודשים, אז נסע לג'סר א-זרקא באוטובוס, שם שהה שלושה ימים טרם מעצרו.
- לטעמי, אף לא נפלה שגגה בקביעת בית המשפט קמא לפיה קמות בעניינו שתיUILות מעצר - הן חשש להימלטות מן הדיון, והן מסוכנות.
- לענין החשש להימלטות מאימת הדיון, הרי שעילה זו מתעצמת נוכח המצב הביטחוני השורר במדינה, מאז ה-7.10.23. כידוע, מדינת ישראל נמצאת במצב מלחמה, כוחות משטרה ואכיפה מופנים לביצוע משימות ביטחון דחופות, מעברי הגבול סגורים ומדינות הכנסת שוהים משטחי הרשות ורוצעת עזה לישראל - השתנה מן הקצה אל

הkazaה. היכולת לפפק על תנאי שחרורם של נאשמים בערובה, מקום בו הם משוחררים לשטחי הרשות - אפסית. האפשרות להבטיח הגעה של נאשם לשטחי הרשות להמשר משפטו - נמוכה עד מאד.

6. בהקשר זה ראוי לציין, כפי שנקבע בבש"פ 7751/23 **אבו עוזד נ' מדינת ישראל** (26.10.23), כי אין לקבוע כל קטגוריה לפיו דין של שוים בלתי חוקיים להיעזר עד תום ההליכים נגדם. "תכונו בהחלט מצבים בהם תשקל אפשרות שחרורו של שווה בלתי חוקי לחופת מעצר, ככל שבכוחה של החלופה המוצעת לאין או להפחית מאוד את החשש להימלטות. אלא שברי כי בעת שנבחנת אפשרות זו - השיקול בדבר המצב הביטחוני השורר במדינה, מעיב גם על עילות המעצר ומעצם אותו".

7. ולענין עילת המעצר שענינה מסוכנות - אם ביום כתיקונם הייתה זו משנה בחשיבותה בעניינים של שוים בלתי חוקיים, הרי שבתקופה הנוכחית לא ניתן להתעלם מהפן הביטחוני ומהמסוכנות הכללית הכרוכה בשתייתם של תושבי הרשות בישראל, מבלתי שעברו מסננת של בדיקה ביטחונית טרם כניסה לישראל.

8. אין בידי לקבל את טענת העורר כי נוכח גילו ועברו הנקוי - היה באפשרותו להיכנס לישראל, ביום שלפני פרוץ המלחמה, ואף לא היה צפוי להיות מועמד לדין. טענות אלו מתעלמות לחולותן מכך שמאז ה- 7.10.23 חלו תמורה במדיניות האכיפה, מדיניות מתן ההיטהרים, מדיניות העמדה לדין ואף במדינית הענישה הנוגגת.

ואם היה ספק בדבר שינוי המגמה, הרי שבא תיקון 38 לחוק הכנסת לישראל והסיר את הספק לגבי כוונת המחוקק, והשינויים ברמת הענישה הצפויים לבוא בעקבות תיקון זה [ס"ח 3207, 8.4.24]. ברוי כי אף בនتون זה יש כדי להגביר את החשש להימלטות מאימת הדין.

9. מכל מקום, אני סבור כי במצב המלחמה בה מציה מדינת ישראל, כמו גם השילוב בין שתי עילות המעצר - ניצב העורר במקום אחר מזה שנקבע בבש"פ 13/6781 **كونדוס נ' מדינת ישראל** (1.11.13).

10. כאמור, לא מצאתי כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, ומשכך - אני דוחה את העrr. העורר יותר מאשר המעצר עד תום ההליכים נגדו.

המצוירות תעביר את העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י' סיון תשפ"ד, 16 יוני 2024, בהעדר הצדדים.